

SAMENVATTING

106553 - 14.13 Interpretatiegeschil - artikel 20 lid 5 Wms (bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad); vereenvoudigde behandeling; VO

Twee schoolbesturen hebben voor drie van hun vmbo-scholen een gezamenlijke bovenbouw (leerjaren 3 en 4) geformeerd. Met instemming van de medezeggenschapsorganen van de betrokken scholen hebben de bevoegd gezagsorganen voor deze gezamenlijke bovenbouw een bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad ingesteld. De Inspectie van het Onderwijs heeft geoordeeld dat in de getroffen constructie een bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad niet mogelijk is. Partijen - de besturen en de (gemeenschappelijke) medezeggenschapsraden van de scholen en de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad - zijn van mening dat de inrichting van de medezeggenschap volkomen in lijn is met de intentie van de Wms. De medezeggenschap vindt immers plaats zo dicht als mogelijk bij de plaats waar de zeggenschap berust, te weten de directie. Partijen verzoeken de Commissie vast te stellen dat de inrichting van de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad in overeenstemming is met artikel 20 Wms.

De Voorzitter doet uitspraak in vereenvoudigde behandeling.

Anders dan op de andere in artikel 20 Wms genoemde medezeggenschapsorganen is artikel 31 Wms niet mede van toepassing verklaard op de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad (artikel 37 Wms). Daarom is de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad niet bevoegd een interpretatiegeschil aanhangig te maken bij de LCG WMS en is zijn verzoek aan de Commissie kennelijk niet ontvankelijk. Voor het aanhangig maken van een interpretatiegeschil is voorts vereist dat partijen met elkaar van mening verschillen over het bepaalde bij of krachtens de Wms. Partijen verschillen echter niet van mening over het bepaalde in artikel 20 lid 5 Wms, welk artikel het mogelijk maakt een bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad in te stellen. Er is dus geen sprake van een interpretatiegeschil als bedoeld in artikel 31 aanhef en onder d Wms. Dat de bevoegde gezagsorganen een verschil van mening hebben met de Inspectie van het Onderwijs over de toepassing van de Wms, doet daaraan niet af. Het verzoek is kennelijk niet-ontvankelijk.

UITSpraak IN VEREENVoudIGE BEHANDELING

in het geding tussen:

1. het College van Bestuur van de A
2. het College van Bestuur van de B

en

1. de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad C
2. de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad van A
3. de medezeggenschapsraad van de christelijke scholengemeenschap D

VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift van 5 november 2014 hebben partijen gezamenlijk een interpretatiegeschil ingediend bij de Commissie. Het verzoekschrift strekt tot vaststelling dat de bovenbestuurlijke

Onderwijsgeschillen

Landelijke Commissie voor
Geschillen Wms

medezeggenschapsraad van het C is opgericht in overeenstemming met de bepalingen van de Wet medezeggenschap op scholen (Wms).

DE FEITEN

De beide schoolbesturen hebben voor drie van hun vmbo-scholen per 1 augustus 2008 een gezamenlijke bovenbouw (leerjaren 3 en 4) geformeerd onder de naam C. Het bestuur van het C blijven rusten bij de beide schoolbesturen.

Met instemming van de medezeggenschapsorganen van de betrokken scholen hebben de bevoegd gezagsorganen voor het C een bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad ingesteld en een medezeggenschapsreglement vastgesteld; de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad heeft een huishoudelijk reglement vastgesteld.

De Inspectie van het Onderwijs heeft geoordeeld dat in de getroffen constructie een bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad niet mogelijk is en dat derhalve de medezeggenschap op het C niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Wms. Daarop hebben de schoolbesturen en de betrokken medezeggenschapsorganen een interpretatiegeschil voorgelegd aan de Commissie.

HET STANDPUNT VAN PARTIJEN

Partijen zijn van mening dat de inrichting van de medezeggenschap op het C volkomen in lijn is met de intentie van de Wms. De medezeggenschap vindt immers plaats zo dicht als mogelijk bij de plaats waar de zeggenschap berust, te weten de directie van het C. Verder zijn alle betrokkenen uiterst tevreden over de wijze waarop de medezeggenschap functioneert. Deze betrokkenen verzoeken de Commissie daarom om te bepalen of de inrichting van de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad in overeenstemming is met artikel 20 Wms.

ORDEEL VAN DE VOORZITTER

Ingevolge artikel 4 lid 1 van het Reglement van de Commissie kan de voorzitter van de Commissie onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat het verzoek kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond is.

Op grond van artikel 31 aanhef en onder d Wms neemt de Commissie voor geschillen op verzoek van het bevoegd gezag of van de medezeggenschapsraad, dan wel de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad dan wel een geleding als bedoeld in artikel 3 kennis van geschillen indien het bevoegd gezag en de medezeggenschapsraad van mening verschillen over de interpretatie van het bepaalde bij of krachtens deze wet dan wel het bepaalde in het medezeggenschapsreglement of het medezeggenschapsstatuut.

Artikel 37 Wms bepaalt – voor zover hier van belang – dat artikel 31 van overeenkomstige toepassing is op de raden, bedoeld in artikel 20, eerste en tweede lid, de raad, bedoeld in artikel 20, vierde lid, voor zover het een aangelegenheid betreft waarvoor de raad is ingesteld en de ondersteuningsplanraad.

Allereerst stelt de Voorzitter vast dat het geschil mede aanhangig is gemaakt door de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad. Anders dan op andere in artikel 20 Wms genoemde medezeggenschapsorganen is artikel 31 Wms niet mede van toepassing verklaard op de

Onderwijsgeschillen

Landelijke Commissie voor
Geschillen Wms

bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad. Derhalve moet de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad niet bevoegd geacht worden een interpretatiegeschil aanhangig te maken bij de LCG WMS. Daarom is het verzoek, voor zover aanhangig gemaakt door de bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad, kennelijk niet ontvankelijk.

Artikel 31 aanhef en onder d Wms vereist voor het aanhangig maken van een interpretatiegeschil dat tussen het bevoegd gezag en een medezeggenschapsorgaan verschil van mening bestaat over het bepaalde bij of krachtens de Wms. De partijen verschillen echter niet met elkaar van mening over het bepaalde in artikel 20 lid 5 Wms, de bepaling die het mogelijk maakt een bovenbestuurlijke medezeggenschapsraad in te stellen. In een dergelijk geval is er geen sprake van een geschil als bedoeld in artikel 31 aanhef en onder d Wms. Het verzoek is daarom kennelijk niet ontvankelijk. Dat partijen, althans de bevoegde gezagsorganen, verschil van mening hebben met de Inspectie van het Onderwijs over de toepassing van de Wms, doet daaraan niet af.

Het voorgaande leidt tot het oordeel dat het verzoek kennelijk niet-ontvankelijk is.

UITSPRAAK

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de Voorzitter het verzoek kennelijk niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Utrecht op 2 december 2014 door prof. mr. I.P. Asscher, voorzitter, in aanwezigheid van mr. M. Smulders, secretaris.

prof. mr. I.P. Asscher
voorzitter

mr. M. Smulders
secretaris